

Sen Yüreğimsin

– Rana İslam D · 25 Temmuz 2012

Bırak, senin yerine hiç durmadan konuşsun
Yüreği tanımayan şifa bulmamış diller...
Onlar ses bombalarında paramparça oldukça
Sen yolundan çekilme,
Fısıldayan şu gönlü okuyabilmen için
Sana yansın kandiller...

Bırak, senden önce davranıp adımlarını atsın
Denizin kıyısına bir lahza varamamış ayaklar...
Onlar patırtılarla etrafta dolaştıkça
Ellerinle küreğe asılmaktan usanma,
Sana kalsın denizde sessiz yüzen gemiler...

Bırak, senden geçmeyen şen kahkahalar
Doldursun anlamsız duvarları...
O serseri nağmeler kah sızıp kah taşıtıkça,
Sabrettiğince terle, dilediğince ağla.
Sen ömrünün kalesini sapasağlam ördükçe
Taşırın yüreğinin hiç bitmeyen gücüyle
Alnına damga vuran ölümsüz tuğlaları...

Bırak, çılgınlık atsın “ben burdayım” diyenler...
Onlar sahnelerinde çemberi çevirirken
Sükût içinde yürü, senin olsun tarlalar...
Başaklarda gizlenen varlık hazinesine
Çizdiğin bu tek yolda sen ulaşırın, inan!

Bırak, o şaşkın eller sırayı çiziktirsin
Temizlenmek içindir dirsek konan sıralar...
Ya hikayesi olmayan karalar sıraları
Ya olmadık hikayeler karaları sıralar...

Unutma ki güneşle temiz kalan yüreğim!
İçinden hikayene yansan da alev alev
Hikayeni süzerek hayatın imbiğinden
Yazarsın mavi göğe ışılan mısraları
Hikayen yaşadıkça ey kanayan şu dilim!
Emin ol, sen ezel ebed ölümsüz bir şiirsin...

Bırak, çatık kaşların fersiz göz açıkları
Sen yolunda giderken köşe başını tutsun...
Yürekli ol şu canım!
Gözlerini semaya, gönlünü tek duaya
Sonsuz azimle aç da
Hayatın tüm renkleri bütün ömrünün olsun...

Bırak, bırak kendini yürek!
Çağıldayan sesine...

O öyle bir sestir ki
Sesini sen duyarsın, bir de...
Bir de, " Sen, Yüreğimsin!" diyen...
Âlemin duymadığı bu sesle dolsun bahçen,
İşte, işte onu bırakma!..

Bırak, bırak kendini yürek!
Sessiz çağlayanına...

Rânâ İSLÂM DEĞİRMENCİ